

KIRKEN UNDERVISER

Undervisningsmodeller | Praktisk pædagogisk arbejde | Kirkeligt børne- og ungdomsarbejde | Andagter og gudstjenester | Anmeldelser og litteratur

Juli | 2010

– Det aktuelle tidsskrift for kirkens pædagogik og undervisning

SÅDAN KAN MAN GØRE!

– Eksempel på undervisningsplan

AT LEGE SIG IND PÅ KRISTENDOMMEN

– Rollespil med minikonfirmander

ET FRØ DER KAN SPIRE EFTER 3. KLASSE

»2

TEMA:

**INDLEDENDE KONFIRMAND-
FORBEREDELSE**

Leder

Indledende konfirmationsforberedelse eller som det populær kaldes minikonfirmandundervisning kan fejre sølvbryllup. Et af de nyere tiltag i folkekirken er efterhånden blevet en etableret del af kirkens undervisningstilbud. Undervisningen udbydes i ¾ del af landets sogne, og vi må konstatere at minikonfirmandundervisningen er en af kirkens største succeshistorie i nyere tid. Minikonfirmanderne er kommet for at blive.

Der sker meget kreativt og udviklende undervisning i de forskellige sogne, når det gælder minikonfirmandundervisningen. Mange præster, sognemedhjælpere og timelærere har taget udfordringen op om at lave spændende undervisning ud fra en gudstjenestelig sammenhæng. I dette nummer kommer vi med et lille udpluk af, hvad der foregår af tiltag rundt i de danske kirker, når det gælder minikonfirmandundervisningen.

Men selvom der foregår rigtig mange gode og nytænkende initiativer, skorter det på nyere undervisningsmaterialer til den indledende konfirmationsforberedelse. De fleste nyere materialer er 7-8 år gamle. Vi kunne godt trænge til lidt nyt inspiration, så her er en opfordring til at lave et eller flere nye undervisningsmaterialer til den indledende konfirmationsforberedelse.

En anden mulighed, som jeg også gerne vil opfordre til, er at samle kirkernes egne materialer i en database på nettet. Temanummeret her viser, at der er mange kompetente og forskellige undervisningsmetoder, som man sagtens kan deles med andre.

Vi håber, om ikke andet, at dette nummer af Kirken Underviser kan være en lille kickstart til at komme i gang med efterårets minikonfirmandundervisning.

Helle Marie Danielsen, Redaktionssekretær

Kasper, 9 år: Det var sjovt at lave engle og kors med ståltråd og perler

Kirken Underviser

- er et tidsskrift til inspiration for alle i kirkens forskellige former for undervisning
- praktisk hjælp til det pædagogiske arbejde i menigheden og det kirkelige børne- og ungdomsarbejde
- undervisningsmodeller til brug for børn, unge og voksne
- forslag til andagter og gudstjenester
- teologisk-pædagogisk information
- anmeldelser og omtale af nye undervisningsmaterialer og litteratur med relevans for det pædagogiske arbejde i kirke og menighed

www.kirken-underviser.dk

Redaktion

Mogens Bering Rasmussen, Keld Balmer Hansen, Inger Margrethe Mikkelsen, Helle Marie Danielsen (ansv.), Benthe Kleon Jeppesen, Kirsten Søgaard, Inge Lise Reiche (ansv.), Per Rene Jensen

Redaktionssekretær: Helle Marie Danielsen
Peter Bangs Vej 1, 2000 Frederiksberg,
tlf.: 38 38 41 20

Sats, layout: Karina Rydendahl, Unitas Forlag a/s
ISSN: 1602-2785

Udgiver:
Kirkefaglig Videreuddannelse
Diakonissestiftelsen
Peter Bangs Vej 1
2000 Frederiksberg
Tlf.: 38 38 41 20
www.kirkefaglig-videreuddannelse.dk

Målsætning:
Målsætningen for Kirkefaglig Videreuddannelse er at uddanne diakonale og religionspædagogiske medarbejdere, der ud fra en kirkelig faglighed kan indgå som inspiratorer, iværksættere og ledere i kirkens arbejde.

Tryk: Clemensstrykkeriet a/s

Abonnement:
Årsabonnement (4 numre) kr. 235,-
Løssalg kr. 75,-
Henvendelse til:
Kirken Underviser c/o Unitas Forlag
Peter Bangs Vej 1
2000 Frederiksberg tlf.: 36 16 64 81
E-mail info@unitasforlag.dk

indhold

04 DØBT OG HVAD SÅ?

af Leise Christensen

06 ANORDNING OM MINI-KONFIRMAND

07 SÅDAN KAN MAN GØRE!

Benthe Kleon Jeppesen

11 MINIKONFIRMANDUNDERSVISNING PÅ SKOLEN

Solveig Sørensen

13 FADDERGUDSTJENESTE

Inge Lise Reiche

15 AT LEGE SIG IND PÅ KRISTENDOMMEN

Annette Molin Schmidt

16 UDESKOLE – TVUNGET TIL AT TÆNKE NYT!

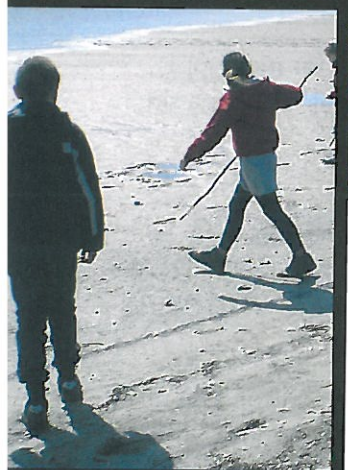
Ole Michael Strange

20 NÅR MOSTAFA GÅR TIL MINIKONFIRMAND

Erik Rasmussen

22 ET FRØ DER KAN SPIRE EFTER 3. KLASSE

Doris Vest Steen

DØBT OG HVAD SÅ?

Leise Christensen, Lektor ved Teologisk Pædagogisk Center, Løgumkloster, e-mail: lec@km.dk

Indledende konfirmationsforberedelse

Efter den sidste reminiscens af forkyndelse blev trukket ud af folkeskolens undervisning i kristendom i midten af 70'erne gik der en rum tid, før kirken reagerede på denne nye tingenes tilstand og selv etablerede et tilbud om forkyndende dåbsoplæring, nemlig i form af det, der formelt set kom til at hedde Indledende konfirmationsforberedelse. Det er omkring 25 år siden, at de første sogne på forsøgsbasis udbød det, der senere blev kendt under betegnelserne minikonfirmandundervisning, juniorkonfirmander, dåbsoplæring eller børnekonfirmander – ja, kært barn har mange navne!

Frygt for forældrefritage

I begyndelsen blev tiltaget med minikonfirmander set på med stor skepsis af mange i det kirkelige landskab, idet man frygtede, at kirkens tilbud om dåbsoplæring ville få forældre til at føle sig fritaget for denne vigtige opgave og dermed

overlade det hele til kirken. Nu kan man spørge, om det ikke allerede i 80'erne og 90'erne var en saga blot, at forældre fortroliggjorde deres børn med den kristelige børnelærdom – måske især, fordi de aldrig selv havde fået den videregivet af deres egne forældre – og at tiltaget med at tilbyde minikonfirmandundervisning dermed var yderst nødvendigt for dog at få dele af den kristelige børnelærdom videregivet til kommende generationer.

Den Kgl. Anordning

I 1994 kom så den Kgl. Anordning, der stadfæstede minikonfirmandundervisningen som et tilbud, der havde hjemstedsret i Folkekirken. Et tilbud, der med den nuværende formulering i Anordningen tydeligt peger på, at undervisningen skal foregå i samarbejde med forældrene, og at undervisningen skal sættes ind i en gudstjenestelig ramme med bibelfortælling, salmer, bibelhistoriske sang, bøn og bekendelse, som der står i Anordningens §4, stk. 1. Det kan anbefales at læse

Josefine, 9 år: Det var sjovt, da vi lavede historierne, hvor vi skulle fotograferes

Anordningen, før man går i gang med at tilrettelægge sin undervisning.

Landsdækkende undersøgelse om minikonfirmandundervisningen

Tilbuddet om minikonfirmandundervisning er i sandhed blevet et kært barn i Folkekirken. I efteråret 2009 undersøgte sociologen Steen Marquard fra Menighedsrådsforeningen i samarbejde med Povl Götke, TPC, Gert Nicolajsen og undertegnede, hvordan det står til med tilbuddet om minikonfirmandundervisning i Danmark. Undersøgelsen gjaldt skoleåret 08-09 og rettede sig mod et repræsentativt udvalg af undervisningsansvarlige, som i langt de fleste tilfælde var præster. I alt 594 personer svarede på undersøgelsens spørgsmål, hvilket gav en

svarprocent på 72%. Det regnes for at være statistisk set vældigt tilfredsstillende. I det følgende vil jeg give et lille indblik i nogle af resultaterne for undersøgelsen

Minikonfirmander i 75% af sogene

Resultatet af undersøgelsen var overraskende og opløftende. Det viser sig, at 75% af landets sogne tilbyder denne form for undervisning. Langt de fleste med 88% har undervisningen i 3. klasse, resten i 4. klasse. Undervisningen er ujævnt fordelt over landets stifter, idet 95% af pastoraterne i Viborg Stift udbyder denne form for undervisning, mens det er tilfældet for 49% i Lolland-Falsters Stift og 51% i Københavns Stift. De øvrige stifter ligger mellem de tre nævnte stifter. Samtidigt skal det bemærkes, at indenfor de seneste fem år er andelen af pastorater, der tilbyder minikonfirmandundervisning, stærkt stigende i Ribe og Lolland-Falster stifter.

Men hvorfor er der ikke minikonfirmandundervisning i alle pastorater?

De 25%, der ikke udbyder undervisningen, angiver, at der mangler børn – typisk deciderede landpastorater og Storkøbenhavn – nogle prioriterer et velfungerende skolekirke-samarbejde højere, og i nogle få tilfælde ønsker præster og/eller menighedsråd ikke at udbyde undervisningen. Kun i 2% af tilfældene synes der at være uenighed mellem præst(er) og menighedsråd om, hvorvidt der skal være tilbud om minikonfirmandundervisning i pastoratet eller ej.

Hvor mange i en årgang deltager så i undervisningen?

Her spiller urbaniseringsgraden en stor rolle. Kort sagt: Jo mere bymæssige forhold, jo færre minikonfirmander. I hovedstadsområdet oplyser 93%, at max. 40%

af en årgang deltager i undervisningen, mens det f.eks. i Viborg Stift angives, at i over halvdelen af tilfældene deltager 81-100% af eleverne på klassetrinnet. Man kan konkludere, at hvor der er mange tilbud om fritidsaktiviteter, og hvor færre døbes som små, er der også mindre tilslutning til minikonfirmandundervisningen.

Hvad undervises der i?

Emnerne i undervisningen varierer naturligvis fra sted til sted, men 93% har ofte eller altid Fadervor med i undervisningen, mens bibelfortællinger i 96% af tilfældene ofte eller altid er med. Salmerne er med 84% også velrepræsenterede.

Hvor længe går minikonfirmanderne til undervisning, og hvem underviser?

Ca. 50% af landets minikonfirmandundervisning består af forløb på under 16 lektioner á 45 minutters varighed. Jo flere år et pastorat har udbudt undervisningen, jo længere forløb har de typisk. Det er ofte præster, der underviser, men det er ganske sjældent af børnenes egne voksne inddrages. Det sker slet ikke i 97% af tilfældene.

Og hvad så med pædagogikken?

Sang, musik, samtale og genfortælling anvendes rigtig meget, ligesom også kreativ udfoldelse i retning af klip og klister, maleri, foto, kollager og leg spiller en prægnant rolle. Pilgrimsvandring, Kristuskrans, færdene i naturen, PC-baseret undervisning samt boldspil er derimod sjældent benyttede metoder. Håndværk/sløjde/metal, rollespil, drama og quizzer bruges af og til. Noget tyder på, at præsterne anvender mere traditionelle og kognitive undervisningsmetoder end sognemedhjælperne, som synes at undervise i en mere fornyende og kreativ retning.

Hvad er hensigten med undervisningen?

63% angiver, at der i høj grad er tale om vidensformidling om kristendom; 62% angiver, at undervisningens hensigt i høj grad er at pege på Kristus som verdens frelser; 56% angiver, at trospraksis i høj grad er hensigten, mens 23% mener, at hensigten er at formidle kristendom som kulturbærende element.

Minikonfirmandundervisningen en succeshistorie

Alt i alt må vi konkludere, at dåbsoplæringen i form af minikonfirmandundervisning er en af folkekirkens succeshistorier. Det skal dog ingenlunde opfattes som en sovepude, idet Folkekirken hele tiden må besinde sig på sin undervisning af store og små, drenge og piger, unge og gamle mhp. hele tiden af kunne gøre kirkens anliggende gældende på en relevant måde til stor opstandelse for alle. Skulle man være interesseret i at læse hele den omtalte undersøgelse, kan den findes på www.daab.ixtys.dk

Rapporten om dåbsoplæring ligger på Dåbsoplæringskommissionens egen hjemmeside, der hedder www.daab.ixtys.dk og hedder simpelthen rapporten. Den findes ved click ude i venstre side. Se også www.tpcloegumkloster.dk

ANORDNING OM INDLEDENDE KONFIRMANDFORBEREDELSE

ANORDNING NR. 353 AF 9. MAJ 1994
ANORDNING OM INDLEDENDE
KONFIRMATIONSFORBEREDELSE
(DÅBSOPLÆRING)

VI, MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde
Danmarks Dronning, gør vitteligt:

§ 1. Formålet med ordningen er at medvirke til børns fortrolighed med den kristne børnelærdom og folkekirkens gudstjeneste, og dermed at styrke grundlaget for den almindelige konfirmationsforberedelse.

§ 2. Ordningen kan etableres i et sogn eller pastorat, når en præst og vedkommende menighedsråd er enige derom.

§ 3. Ordningen er et tilbud til børn i alderen fra 9 år og opefter, svarende til folkeskolens 3. eller højere klassetrin. Den etableres således, at alle deltagere på et hold er fra samme alderstrin/klassestrin.

Stk. 2. Børn, der ikke har deltaget i den indledende konfirmationsforberedelse, deltager på lige fod med de øvrige børn i den almindelige konfirmationsforberedelse.

§ 4. Forberedelsen tilrettelægges således, at børnene ud fra en gudstjenstlig sammenhæng mødes om bibelfortælling, salmer, bibelhistoriske sange, bøn og bekendelse.

Stk. 2. Forberedelsen skal foregå under hensyntagen til folkeskolens læseplan for faget kristendoms-kundskab, således at der ikke overflyttes undervisningsmæssige sammenhænge fra skolen til kirken.

§ 5. Indledende konfirmationsforberedelse afvikles inden for et år og kan omfatte indtil 40 timer pr. hold. Den skal foregå uden for børnenes skoletid og så vidt muligt i de samme lokaler som den almindelige konfirmationsforberedelse.

§ 6. Præsten har ansvaret for den indledende konfirmationsforberedelse, der tilrettelægges i samråd med forældrene.

§ 7. I særlige tilfælde kan biskoppen tillade afvigelser fra foranstående bestemmelser.

§ 8. Anordningen træder i kraft den 1. august 1994.

Stk. 2. Anordning nr. 301 af 20. maj om 1987 om forsøgsmæssig etablering af en frivillig indledende konfirmationsforberedelse (dåbsoplæring), som ændret ved anordning nr. 747 af 9. november 1990, ophæves.

Stk. 3. Anordningen gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Amalienborg, den 9. maj 1994
Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R. / A.O. Andersen

SÅDAN KAN MAN GØRE!

Eksempel på undervisningsplan for Vedsted Sogn. Omkring 20 minikonfirmander undervises af præst og lønnet medhjælp en gang ugentligt i 17-20 uger.

Benthe Kleon Jeppesen, sognepræst ved Vedsted kirke og Aabybro, e-mail: bekj@km.dk

Når jeg laver min årsplan, forsøger jeg at leve op til nedenstående tre principper:

1. Det handler om Jesus

Beretninger som »Noahs Ark« og »David og Goliath« er alle fortælleres yndlingshistorier – men det betyder netop også, at børnene hører dem andre steder. Derimod er det ikke alle børn, der får et så indgående kendskab til Jesu liv og død, som man kunne ønske sig i en kultur, der er præget af kristendommen. Derfor mener jeg, at vi først og fremmest er forpligtede på Jesus-fortællingerne.

Hver gang fortælles en bibelsk beretning (og kun én). Beretningen passer med dagens tema. Den er (med en enkelt undtagelse) hentet i et af evangelierne.

2. Udgangspunkt i kirkerummet

Noget af det særlige ved den kirkelige undervisning er, at vi netop har KIRKEN til rådighed – som rum at lære i og være i. Kirkerummet er et særligt rum, også for børn, – og samtidig er det et rum, som mange af børnene er døbt til at høre hjemme i. Derfor skal vi hjælpe børnene til, at de gør kirkerummet til deres – samtidig med, at de husker, kirken er Guds. De skal med andre ord lære at færdes med respekt og ærefrygt, men samtidig hjemmefølelse i »det hellige rum«.

Hver gang tager vi udgangspunkt i en »genstand« fra kirkerummet, og hver gang uddeles et foto af et par minikonfirmander fotograferet med denne »genstand«. Det er forældrene, der (efter nærmere anvisninger fra mig) har fotograferet deres børn i kirken som en del af programmet for velkomstaftenen. (Det viser sig, at en del forældre herved pludselig træder i karakter og tager medansvar for at oplære deres børn i, hvordan man færdes stilfærdigt og respektfuldt i kirken. Andre forældre skal måske have et lille »hint«, før de tør påtage sig den opgave).

3. Ikke skolegang, men fortælling, bøn og leg!

Det tredje vigtige princip er, at vi skal lege! Børnene kommer efter skoletid og har siddet på skolebænket 4-5 timer, så de har ikke det store behov for at sidde og træne højtlesning eller lave skriftlige opgaver! Det sker, at vi læser nogle ganske få sætninger om dagens emne eller skriver en overskrift til dagens foto – men i børnenes bevidsthed er det egentlige indhold det, som vi skal LAVE! Fysisk aktivitet (helst med hele kroppen) er nødvendig. Derfor er sæsonprogrammet også delt i to spalter: »Hvad skal vi lære?« og »Hvad skal vi lave?« – og børnenes motivation for at »gå til minikonfirmand« ligger så afgjort i sidste spalte.

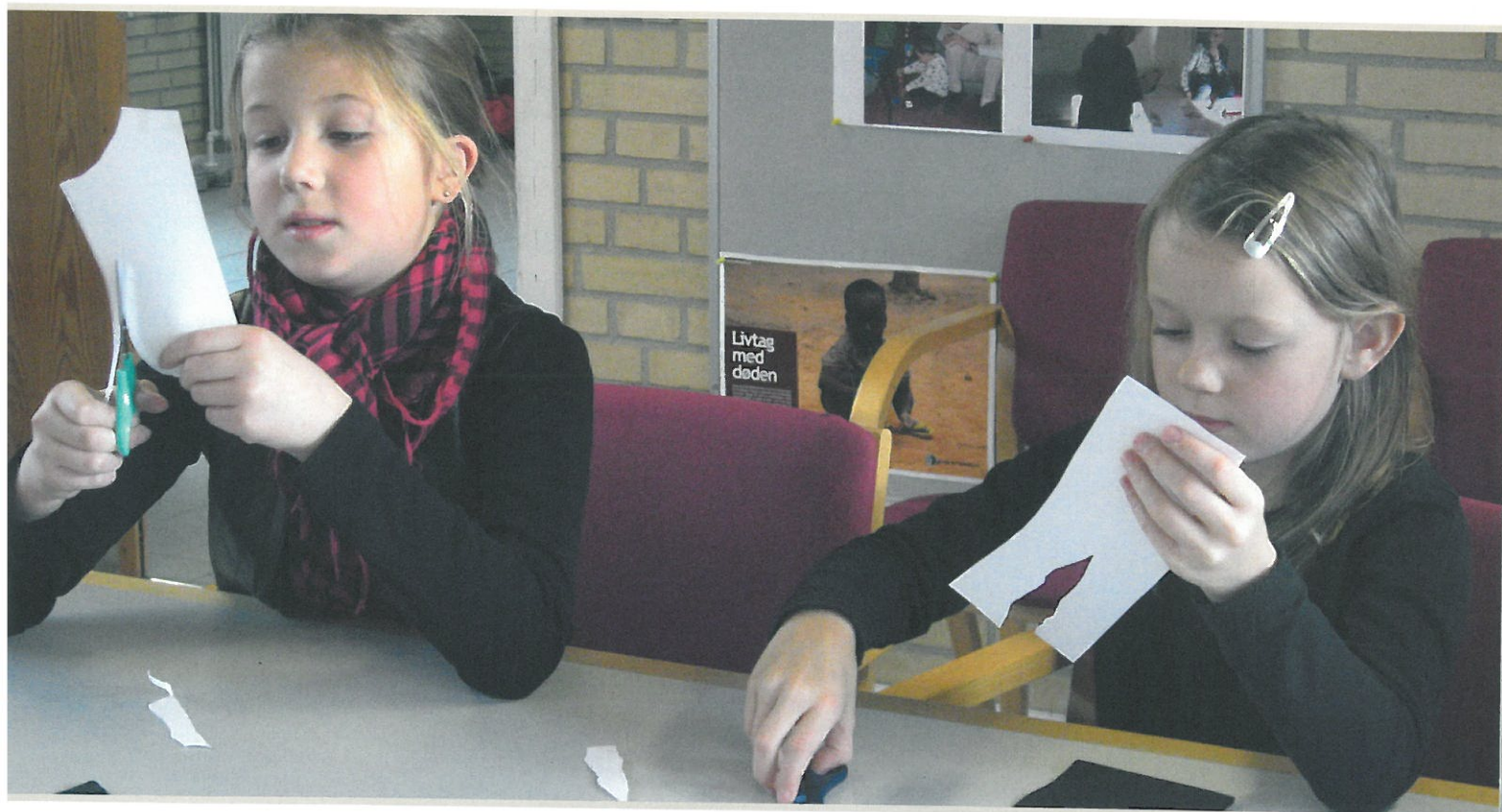
HVORNÅR?	HVAD SKAL VI LÆRE?	HVAD SKAL VI LAVE?
1. gang (aften)	Velkomst-aften På opdagelse i kirken	Forældrene er med. Vi fotograferer.
2. gang	Dåben Hvordan foregår en dåb? Hvad betyder det at være døbt?	Skriv et brev med usynlig skrift og send det til din fader (invitation til høstgudstjenesten)
3. gang	Bibelen/skabelsen Vi hører den allerførste fortælling i Bibelen – hvad mon den handler om?	Viskaber« en verden – i en balje med jord og planter
4. gang	Nadver Hvad foregår der ved en nadver (altergang) – og hvad betyder det? Hvordan var den første nadver?	Vi bager snobrød og forbereder høstgudstjenesten
5. gang (søndag)	Høstgudstjeneste Minikonfirmander, forældre, søskende og faddere er velkomne	Minikonfirmander og andre børn bærer korn og frugt ind – minikonfirmander laver et lille optrin
6. gang	Kirkebøssen Om kærlighed – og om at hjælpe andre »Den barmhjertige samaritaner«	Vi skal på løb – husk godt og varmt tøj
7. gang	Når nogen dør Hvad foregår der ved en begravelse? Hvad er et »levende håb«? Fortælling: Lazarus' opvækkelse	Vi går tur på kirkegården. Vi ser film om en dreng, hvis bedstefar dør og bliver begravet
8. gang	Prædikestolen Jesus gjorde godt – undere og mirakler. Fortælling: Den lamme mand	»Sig noget godt« fra prædikestolen Vi øver små skuespil
9. gang	Guds lam Hvorfor skulle Jesus dø på korset, når han var Guds Søn?	Vi hører hele historien, ser film og planter påskeliljeløg.
10. gang	Opstandelse Hvad skete der påskedag?	Vi laver kors – af skrot, sølv og ild...
11. gang	Pinse Der er kristne i hele verden. Helligånden spredte troen. Hvad skete der i pinsen?	Vi laver bivoks-lys
12. gang	Kirkeklokken Hvem arbejder i kirken og hvad laver de? (organist, sanger, ringer og graver, præst). Fortælling: Lignelsen om fåret, der blev væk (er afbildet i Vedsted Kirke)	Vi ser kirken fra top til tå og møder kirkens personale
13. gang	Barn i Tanzania Om Vedsted Kirkes missionsprojekt. Missionsbefalingen.	Vi ser en lille film, spiller afrikansk fodbold og smager afrikansk mad
14. gang	Kirkens farver Hvorfor er der forskellige farver på præstens tøj – og hvad betyder de?	Lav en præst – i pap og stof
15. gang	Bøn og Fadervor Kan man bede Gud om alt? Hvorfor får vi ikke altid det, vi beder om?	Kan du huske Fadervor udenad? Fadervor som puslespil
16. gang	Disciplene De var »i samme båd« som Jesus. Hvad oplevede de? Findes der nogen disciple i dag? Fortælling: Stormen på søen Vi forbereder noget hemmeligt	Lege kongens efterfølger. Vi øver til afslutningen
17. gang (søndag)	AFSLUTNING	Familiegudstjeneste og frokost i sognegården, hvor minikonfirmanderne får en gave

Jeg har hentet de fleste af mine ideer fra disse materialer:

Ingrid Schröder-Hansen: Kom og se (Gyldendal 2003). Herfra har jeg hentet ideen om at tage udgangspunkt i fotos fra kirkerummet. Desuden er materialet bygget op over det synspunkt, at vi følger (og identificerer os med) Jesu disciple. Dette synspunkt har jeg også forsøgt at bygge ind i min undervisning, idet det jo netop er dét, vi som døbte er: Jesu disciple. Endelig benytter jeg også »næstekærlighedsløbet« fra dette materiale.

Henning Toft Bro, Ole Kamp, Kaj Mogensen: Vi kommer til din kirke (Unitas 1996) – især undervisningsvejledningen har mange gode synspunkter på, hvad minikonfirmandundervisning er. Desuden en forrygende god opskrift på bolledej, som ikke klistrer fast til 9-åriges fingre (til snobrød, alterbrød, og boller).

Alle os under himlen. (Danmarks kirkelige Mediecenter 1993). Seks små film om fastelavn, påske, pinse, jul, dåb og begravelse – hvoraf jeg altid anvender filmen om begravelsen, men også af og til én af de andre.

Af sognemedhjælper Solveig Sørensen, Vamdrup kirke, email:ss@vamdrupkirke.dk

Mads A., 9 år: Jeg gad det ikke, men nu synes jeg at det har været spændende – at være ovre i kirken og snakke.

MINIKOMFIRMAND- UNDERVISNING

– PÅ SKOLEN

Minikonfirmandundervisning er et vigtigt element i kirkens undervisning. Kan det forgå på skolen?

Vamdrup sogn har vi to folkeskoler. Den ene ligger tæt på kirken og sognehuset, så der henter jeg minikonfirmanderne lige efter skoletid og følger dem over til os. Den anden skole er placeret i modsat ende af sognet. Det er for langt til, at børnene kan transportere sig selv. Taxakørsel er for dyr og tidskrævende hver gang, så derfor undervises de i et klasselokale ude på skolen otte gange. Skolen er positiv over for fritidsundervisning dvs. musikskolen og (mini)konfirmander. Jeg må f.eks. ikke dele programmer ud for en børneklub, men må gerne komme midt i en time, præsentere mig selv som ansat ved kirken, fortælle om minikonfirmandundervisning og dele invitationer ud. To gange køres de med taxa til kirken. Første gang vises de rundt og hører om kirkens historie fra krypt til tårn. Ved det andet besøg går vi en tur på kirkegården og snakker om, hvad der sker, når man dør. Selvfølgelig er det mere besværligt at gennemføre undervisningen på skolen end i sognehuset. Børnene tror somme tider i starten, at jeg »bare« er en lærervikar, og at det er et par ekstra timer fra skolens side. Det er sværere at skabe et liturgisk

rum i klasseværelset, men jeg har en fast ramme: vi starter med at synge to salmer og sige trosbekendelsen sammen, og afslutningen er at bede Fadervor og synge »Jeg er med jer alle dage« – til minde om løftet fra deres dåb. Disse elementer er en del af gudstjenesten, så derfor er det naturligt for mig at lade dem indgå i forløbet. En af vores præster deltager en gang, hvor hun fejrer nadver med dem i klasselokalet. Undervisning på skolen giver desværre ikke samme fortrolighed med kirken og vores sognehus. To besøg hhv. i kirken og på kirkegården kan ikke opveje det, selv om de der møder andre af kirkens ansatte. Disse børn er sværere at få til at deltage i kirkens juniorklub og øvrige aktiviteter.

Er det så forgæves??? NEJ bestemt ikke. Året efter inviteres alle minikonfirmander til en gensynsdag i sognehuset og kirken. Her mærker jeg ikke den store forskel på, hvilken skole de kommer fra. Børnene kan huske mange ting fra undervisningen, som de nu får mulighed for at sætte ind i en kirkelig ramme. Tænk hvis de ikke havde fået denne basale viden og disse oplevelser med sig?. Emner som

dåb, nadver, rundvisning i kirken og på kirkegården markerer tydeligt vores tilhørsforhold, og børnene er ikke i tvivl til sidst. I år har jeg mødt mine første hold minikonfirmander som »rigtige« konfirmander. Det har været lettere at få en dialog i gang med dem. Vi lærte hinanden at kende, mens de var åbne og nysgerrige. Det er en klar sidegevinst! Glæden ved at være sammen med børnene og svare på alle de spørgsmål, som de tumler med, overskygger langt besværet. Hvis alternativet er, at de ingen undervisning får, så er det let for mig at vælge – trods alt. Vi må ikke gå glip af denne unikke chance.

» Glæden ved at være sammen med børnene og svare på alle de spørgsmål, som de tumler med, overskygger langt besværet. Hvis alternativet er, at de ingen undervisning får, så er det let for mig at vælge – trods alt.

Fadder- gudstjeneste

HVORDAN GIVER MAN FORÆLDRE OG FADDERE EN REEL MULIGHED FOR AT DELTAGE I DÅBSOPLÆRINGEN AF DERES BØRN?

Af Inge Lise Reiche, sognemedhjælper v. Aabybro kirke, email: ilr@aabykirke.dk

Grundig information må her som så mange andre steder være kodeordet: Vi skal forklare forældrene, hvad vi tilbyder som kirke, og hvad vi forventer af dem som forældre. Hvordan og hvornår de skal bakke op og deltage. I Aaby kirke laver vi en fadder-gudstjeneste, hvor minikonfirmanderne inviterer deres faddere med. Forældre og familier bliver naturligvis også inviteret med.

Josefine, 9 år: Det har været lidt sjovt – men også lidt kedeligt

INFORMATION TIL FORÆLDRENE:

- Brev om tilbuddet om minikonfirmander (sendes m. børnene hjem via klassen) + tilmeldingsblanket
- Startbrev m. vigtige datoer herunder fælles startaften for børn og forældre med posten
- Orientering om idéen m. faddergudstjenesten
- Helst deltage i to gudstjenester

INFORMATION TIL FADDERNE:

- Invitation til at deltage i faddergudstjeneste. Kirken sender brevene ud

Faddergudstjeneste

Giv dem en anledning til at komme, så skal de nok komme.

Cirka midvejs i forløbet, der strækker sig over en 17-18 dobbeltlektioner holder vi en såkaldt Faddergudstjeneste i forbindelse med en 'Lang Lørdag'. Her møder børnene kl. 9. Kl. 14 er vi klar med en gudstjeneste for faddere og familier.

Nogle uger inden faddergudstjenesten har børnene inviteret fadderne til at komme, og de opfordres til at 'ringe tilbage og aftale med mor og far, om I skal komme med hjem og drikke kaffe bagefter'. Børnene skriver under med usynlig skrift (mælk eller citronsaft), senere

kan børnene forklare fadderne, at det er ligesom de to usynlige kors, de fik tegnet på sig, da de blev døbt.

Ved startaftenen med forældrene informerer vi naturligvis om, at fadderne bliver inviteret. Hvis man ikke ønsker, at de skal inviteres – eller hvis man ikke er døbt – inviterer man jo bare nogle andre f.eks. sine bedsteforældre. Naturligvis er der nogle, der takker nej, men rigtig mange faddere med familier møder op.

Fortæl min historie

At invitere til faddergudstjeneste tjener flere formål: Børnene får mulighed for at få noget af deres familiehistorie fortalt: Hvem bar

mig, hvem er mine faddere, hvem er min familie? I en tid hvor familiemønstre brydes op, er det godt at få hjælp til at holde styr på brikkerne i 'min personlige fortælling'. Gudstjenesten giver også fadderne mulighed for at tage del i børnenes dåbsoplæring ved netop at møde op og vise interesse. Selve gudstjenesten er uhøjtidelig men alligevel med højmessens form. På den måde bliver både børn og måske mere kirkefremmede voksne hjulpet til at forstå liturgien og ritualerne i gudstjenestefejringen.

Mail til ilr@aabykirke.dk for eks. på

– Invitation til at gå til minikonfirmand

– Invitation til faddere

– Eks. På faddergudstjeneste

Astrid, 8 år: Det var sjovt med Lang Lørdag

AT LEGE SIG IND

Annette Molin Schmidt, sognepræst ved Flintholm Kirke, Frederiksberg, amsc@km.dk

Den dag var der ikke kage og saft som de plejede at få. Den dag stod der et træfad med groft brød og en anden lille træskål med akaciehonning og dertil en kop med vand. De 25 minikonfirmander fra skolens 3. klasse var igen samlet i kirken, men denne eftermiddag var det igen helt anderledes end forventet. Årstallet var 1445 og de var munke og nonner.

Middelalderlig pilgrimsfærd

En eftermiddag da de 14 piger og de 11 drenge kom i kirken, fik de at vide, at tiden var skruet ca. 600 år tilbage – til middelalderen. Den gang var kirken katolsk – dvs. Luther havde ikke været forbi endnu og lavet folkekirken. Børnene kendte godt det katolske kloster som ligger tæt ved Flintholm Kirke og der havde nogen set to nonner, når de gik forbi. Jeg klædte om til nonnekostume, priorinde. Pigerne blev iklædt nonnedragter. Drengene blev iklædt munkedragter. Ledsaget af priorinden gik vi op i kirkerummet, hvor novicerne satte sig i den ene side og munkene i den anden. Vi bad en lille bøn og sang en salme og var meget stille og fromme. Jeg fortalte som priorinde

om pilgrimsfærd – og at vi i dag skulle ud på en sådan vandring over til vores søstre i det katolske kloster. Minikonfirmanderne fik hver en stav, hvorpå det skrev deres navn og vi lavede herefter tre symboler, der skulle lede os på vejen, tro, håb og kærlighed.

Vi påbegyndte den lille pilgrimsfærd over til klosteret i én lang række uden at sige et ord. I klosteret blev vi mødt af en nonne og så den katolske kirke. Vi lugtede til røgelse og bad en fælles bøn. Da vi kom hjem samledes vi om groft brød og vand – og takkede Gud for middelaldermåltidet.

At være kristen på Jesu tid

Vi var samlet i kirkens kapel en anden eftermiddag, skjult et hem-

PÅ KRISTENDOMMEN

Å – Rollespil med minikonfirmander

meligt sted. Vi var forfulgt. Det var år 50 efter Kristi fødsel – og det var kun ca. 15 år siden, at han var død på korset og nogle havde set ham opstå igen. Vi sad nede i en af Roms katakomber og gemte os. Den romerske kejser ville ikke høre tale om, at der var en Gud, der var mere guddommelig end han, så kejseren ville gøre det af med alle kristne. Disciplene var blevet forfulgt – nogen myrdet, andre levede »under jorden«. Vi havde også et navn hver især og alle minikonfirmanderne præsenterede sig med deres nu old-kristne identitet. Vi talte om hvordan det måtte have været dengang. Hvis man mødte nogen, tegnede man en streg på væggen, og hvis den anden gjorde strengen færdig så det lignede en fisk, vidste man at de begge var kristne. ICTUS på græsk betyder nemlig fisk og samtidig var

det en forkortelse af Jesus Kristus, Guds søn, Frelseren. Alle lavede en fisk og fik skrevet deres navn med de »hemmelige« græske bogstaver. Til slut blev vi alle mærket med korsets tegn – »en kors tatoo« – for at ingen skulle være i tvivl om, at når vi vendte tilbage til nutiden, så var vi ikke bange for at vise at vi lige havde været i kirke.

Du husker det du gør

Det er altid en stor pædagogisk udfordring at undervise mennesker i kristendom, så det bliver levende og håndgribeligt. I arbejdet med børn er det min klare holdning, at kristendommen i mangt og meget skal leges ind. Dette gælder minikonfirmander såvel som konfirmander – og for den sags skyld også voksne. Man husker bedre, hvad

der skete oppe i kirken, så snart man kan sætte krop på. I min undervisning af minikonfirmander er der derfor mange lege, rollespil og dramaer involveret, fordi kristendom altid sætter gang i mennesker.

Få meget mere inspiration til rollespil:

Rollespil i kirken, Ea Hvitnov, Annette Molin Schmidt og Pernille Østrem, RPF, København, 2008

Jens, 9 år: Det er dejligt at vi får eftermiddagsmad

UDESKOLE

– TVUNGET TIL AT TÆNKE NYT!

NÅR NU GUD HAR SKABT VERDEN, HVORFOR SÅ IKKE BRUGE DEN?

Af Ole Michael Strange, sognemedhjælper i
Vejgaard Sogn, Aalborg,
e-mail: om@vejgaardsogn.dk

Tag dine mini-konfirmander med i skoven – og opdag at I alle kan li' det!

De sidste par år har vi haft noget af mini-konfirmandundervisningen udendørs. Baggrunden – der tvang os til at tænke nyt – var, at hvor vi tidligere kunne hente børnene på skolen kl. 11:30, så begyndte de at have længere skoledage, hvor sidste time ofte sluttede kl. 13:35 – efter 6. lektion!

Selvom vi selv mener vi tilbød en spændende undervisning med kreative indslag, stod det os klart at 'traditionel' undervisning, efter at børnene først havde haft en lang skoledag, hverken ville blive sjovt for børn eller voksne.

Bibelfortælling i bussens højtaler

De forventningsfulde børn stiger ind i bussen og finder plads på et sæde – nogle helt foran og andre helt bagtil i bussen. Vi kører fra skolen og imens orienterer sognemedhjælperen i bussens mikrofon om hvad der skal ske i dag – og fortsætter med bibelfortælling, om Jesus og særligt om, hvad der skete i påskeugen.

Af børnenes kommentarer kan det tydeligt fornemmes at de lytter og er med. Spørgsmål besvares med to klap eller to tramp i gulvet, så også de bagerste kan være med.

Et kvarters tid senere er vi fremme ved færgen, der sejler os over til Egholm. En lille ø, der ligger i Limfjorden tæt på Aalborgs bymidte.

Efter at den eneste bil, der skal med, er kørt ombord – er turen kommet til os. Færgen lægger straks fra land og bilen kender vi; det er nemlig medhjælperen i følgebilen, der har udstyr til rollespil, boller og juice m.v. – samt hvis det skulle blive dårligt vejr; en presenning og en kasse med paraplyer.

Rollespil på 10 minutter

På Egholm er der få minutters gang til et grønt område med borde og bænke. Her får alle plads på de medbragte liggeunderlag og sangblade uddeles. Hvis det blæste meget, ville vi bruge presenningen som læsejl, men i dag kan vi nyde forårsolen og starter gudstjenesten med 'Måne og sol...' (DDS 13).

Roller til 'mini-rollespil' ud fra fortællingen i bussen fordeles – og med løbende instruktion opfører vi på knapt 10 minutter og iklædt farvede kapper og andet tilbehør: Tempelrensningen, Den sidste (eller første!) Nadver, Tilfangetagelsen (hvor 'Peter' næsten får hugget et øre af soldaten!), Forhøret og slutter med at få Jesus ind i og ikke mindst ud af graven igen. (Rollespil er måske næste præl – da jeg gik i søndagsskole hed det bibeldrama, men der spilles indenfor aftalte roller og børnene er helt med på, at det hedder rollespil i vore dage!). Her er plads til både forskellige intelligenser og til forskellige læringsstile...

Fadervor er trykt på sangbladet, og børnene folder hænderne og beder højt med på bønnen. Vi slutter gudstjenesten med 'Vi tror en kærlig Gud...' (PULS 186).

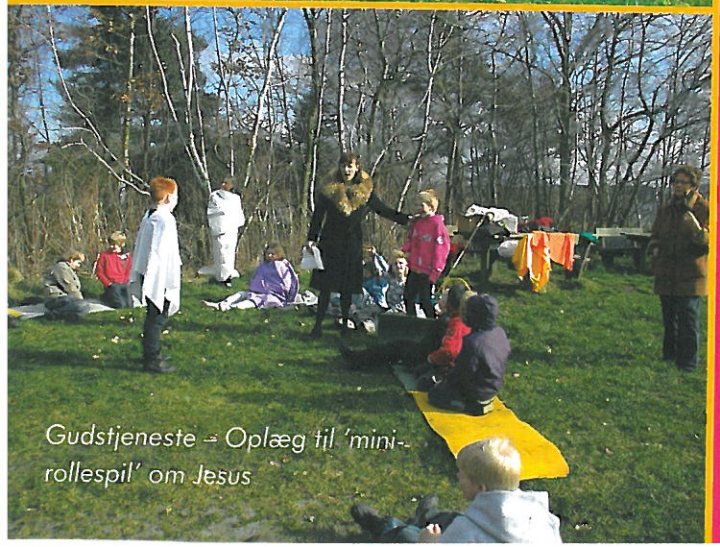
Påfyldning af ny energi

Og Gud skilte landet fra vandet...

Gudstjeneste

Gudstjeneste = Oplæg til 'mini-rollespil' om Jesus

Chokoladekagen er velkommen...

Vi indtager nu et par borde med tilhørende bænke og medhjælperen har en klapkasse klar med små juicekartoner, boller med forskelligt pålæg og køkkenrulle, der først er tallerken og derpå serviet. Vi minder børnene om, at ikke alle på jorden bare får den mad, de har brug for – og at vi godt kan huske på at sige tak, fordi vi er heldige. Efter bordvers – i dag 'Alle gode gaver...' – sendes boller og juice rundt og der småsnakkes og kommenteres. Maden er velkommen og det er chokoladekagen, der følger efter, bestemt også!

Samlet har vi jo kun børnene i knapt et par timer, så nu går turen tilbage mod færgen mens vi leger på stranden og fanger bittesmå rejer. Ombord på færgen sender bølgerne skumsprøjt ind over os og vi snakker om, at det er ret sejt at kunne gå på vandet!

På turen tilbage til skolen viser vi i bussen næste afsnit af DVD'en 'Alle os under himlen'. Mini-konfirmandforløbet følger filmens afsnit og ved at dele afsnit 5 midt over passer det fint til vores brug. Børnene ser frem til filmen hver gang – og selvom den ikke er ny længere kan den fortsat bruges.

'Tak for en god tur' – kommer det spontant fra børnene. Også fra klassens frække drenge, som normalt ville have animeret den i dag helt overflødige voksentrang til at skælde ud!

Læs mere

Udeskole:

udeskole.dk

skoven-i-skolen.dk

Læringsstile:

programmer.tv2.dk/skolen

fleksibellaering.dk/page2145.aspx

De mange intelligenser (Howard Gardner):

mangeintelligenser.com

intelligenser.emu.dk

Vilde drenge/piger:

kvinfo.dk/side/557/article/836

emu.dk/gsk/paa_tvaers_af_fag/samfund/etnicitet

DVD'en »Alle os under himlen«

kan bestilles i Kirkebogladen.dk:

kirkebogladen.dk/bog/71-1205.htm

Undervisningsvejledning med idéer hertil er udgivet af Danmarks Kirkelige Mediecenter:
dkm.dk/kurser-udgivelser/udgivelser/undervisningsmaterialer/alle-os-under-himlen

Gode råd

- Der er helt sikkert også naturområder i nærheden af jeres skoler/kirker, der kan bruges!
- Husk at tjekke stedet ud – også selv om du kender det(!). Hvor er der f.eks. toilet??? Ofte er der borde/bænke og gode legemuligheder. Hvor må børnene være / hvor må de ikke være?
- Der er udgivet foldere om mange naturområder, hvor der f.eks. er markerede ruter, der er lette at følge
- Husk fototilladelse i forbindelse med tilmelding, så evt. billeder kan vises på hjemmeside og i kirkebladet
- Hvad koster det? Tidligere brugte vi penge på materialer til kreative indslag og børnene på den ene skole blev hentet i bus, da der er for langt at gå. Nu bliver busregningen på ca. det dobbelte, men til gengæld er der derudover kun begrænsede udgifter til mad og drikke, så samlet koster det ca. det samme. Få en pris fra jeres lokale busselskab – vi betaler ikke ekstra fordi der skal være DVD i bussen

Hvorfor flytte undervisningen udendørs

- Børnene har haft en lang skoledag inden mini-konfirmand
- Kirkerummet og kirkens lokaler bruges også til mange andre aktiviteter
- Udenfor er der god plads til både at snakke med de stille børn og til at lege med de mere 'vilde'
- Det bliver naturligt at undervisningen giver mulighed for forskellige læringsstile
- Både børn og voksne liver faktisk op, når der tilføres ny ilt(!)

Christine, 10 år:
Sjovt, fordi man lærer noget om Gud og Jesus. Jeg har lært Fadervor

Eksempel på et forløb

Mini-konfirmand:	Tema (DVD)	Sted	Aktivitet
1. uge, kl. 13:35 – 15:30	Gud (1/6)	Gl. Golfbane (skov)	Gåtur, snakke og lege
2. uge, kl. 13:35 – 15:30	Jesus (2/6)	Egholm (færge til ø)	Rollespil
3. uge, kl. 13:35 – 15:30	Helligånden/dåb (3/6)	Lundby Krat (skov)	Pilgrimsvandring
4. uge, kl. 13:35 – 15:30	Bøn (4/6)	Hesteskoen (strand)	Tegne postkort
5. uge, kl. 13:35 – 15:30	Nadver (5a/6)	Østerådal (skov/sø)	Dele brød og vin...
6. uge, kl. 13:35 – 15:30	De døde Have (5b/6)	Vejgaard Kirke	Besøge kirkegården + orgel
Søndag i 6. uge, kl. 10:30 – 13:00	Afslutning/Jul (6/6)	Lejbjergkirken	Med familien, få 'julegave'

Eksempel på et program; uge 2 på Egholm:

- Kl. 13:35 Hente børnene på skolen og med bus til Egholmfærgen (Bibelfortælling om Jesus i bussen)
- Kl. 14:00 Med færgen til Egholm
- Kl. 14:10 Mini-Gudstjeneste (mini rollespil om Jesus; påskeugen har mange roller og meget handling!)
- (salme, oplæg, rollespil, Fadervor, salme)
- Kl. 14:30 Synge bordvers. Boller og små juice
- Kl. 14:40 Gå tilbage til færgen mens vi leger ved stranden
- Kl. 15:00 Med færgen retur og med bussen fra Egholmfærgen til skolen (se DVD i bussen på vej tilbage)
- Kl. 15:30 Tilbage ved skolen

Eksempel på huskeliste:

- Husk at børnene skal have jakke med. Og at det skal siges mere end en gang!!!
- Boller, små juicekartoner, toiletpapir og køkkenrulle, affaldsposer
- Liggeunderlag (til at sidde på), presenning/paraplyer (til blandet vejr!!!)
- DVD, sangblad til gudstjeneste
- Kaffe + krus (til de voksne)
- Plaster
- Samt ... naturligvis overskud og lyst til at være sammen med børnene(!)

Patrick, 10 år: Det var sjovt at være oppe i kirketårnet. Alle historierne har været gode.

Lidt baggrund for forløbet...

Målet med undervisningen?

Mini-konfirmandundervisningen er i Vejgaard fordelt mellem præsterne og sognemedhjælperen – og denne artikel omhandler de forløb, som sognemedhjælperen har tilbudt de seneste år (et par gange sammen med en præst for to klasser samtidig). Om mit mål med mini-konfirmandundervisningen vil jeg kort opsummere at børnene skal møde bøn, kirken, kirkens rum og funktion. De skal kende de tre trosartikler vore to sakramenter og Fadervor. Og de skal opleve Gud og kirken som noget positivt, hvor de er velkomne.

Det er et naturligt udgangspunkt, at undervisningen foregår i kirkerummet og i kirkens lokaler – men f.eks. i Vejgaard Sogn er der ugen igennem ofte en del begravelser samt en bred vifte af aktiviteter og tilbud, der kan gøre det vanskeligt også at finde plads til undervisning af de seks til otte 3. klasser, der tilbydes mini-konfirmandundervisning hvert år.

»Ud fra en gudstjenestelig sammenhæng«

Undervisningen bygger naturligvis på den »kongelige anordning«¹ (se artikel herom) – der bl.a. beskriver at »børnene ud fra en gudstjenstlig sammenhæng mødes om bibelfortælling, salmer, bibelhistoriske sange, bøn og bekendelse.« (§ 4.) samt at undervisningen »så vidt muligt i de samme lokaler som den almindelige konfirmationsforberedelse.« (§ 5)

Der står altså ikke at undervisningen skal foregå i kirkerummet og i kirkens lokaler! Og som pragmatiker har jeg måttet indstille mig på, at det heller ikke er et mål for undervisningen! Om vi opnår at videregive en fortrolighed med folkekirkens gudstjeneste (§ 1) kan selvfølgelig altid diskuteres, men det er vigtigt for mig at vi holder gudstjeneste hver gang – byggende på en fast liturgi med salme, dagens tema, Fadervor og salme, hvor salmerne spænder fra kernesalmer til nyere salmer.

¹ Anordning om indledende konfirmationsforberedelse (dåbsoplæring); se bl.a.: <http://retsinformation.w0.dk/print.aspx?id=72199&exp=1>

Når Mostafa går til mini- konfir- mand

Erik Rasmussen, sognemedhjælper i Lindholm sogn,
Aalborg, e-mail: erik@lindholmsogn.dk

Mini er ikke kun for medlemmer

Mini er åben for alle, – siger vi. Det er ikke nødvendigt, at være døbt. Det er heller ikke nødvendigt, at være fra en kristen kultur. Hos os oplever vi, at der også kommer børn med en muslimsk baggrund. Alle fra 3. klasse med en kristen kultur har været i en kirke før. Det kan være til en barnedåb, en konfirmation, en begravelse, juleaften eller et andet arrangement. Men det har børn med en anden religion ikke. De spørger meget mere og undres mere over det, de ser i kirkerummet. Pludselig er vi reelt midt i et religiøns møde. Børnene, der jo kender

hinanden udmærket fra skolen, præsenterer nu sig selv for hinanden på en ny måde: »jeg er kristen«, »jeg er muslim« og hele vejen rundt. Ikke noget med at det er underligt. Det er blot en konstatering. Man kan jo ikke være ingenting...

En vil godt være lidt af begge dele, – »min far er muslim og min mor kristen, men ikke så meget«.

Jeg fortæller om bøn. »I kirken folder vi oftest hænderne sådan, når vi beder«, siger jeg, »men det er ikke nødvendigt.« »min far holder hænderne sådan«, fortæller en pige og sætter håndflade og fingre fladt sammen. »Min far bruger et tæppe hver gang«, siger en anden. »Den

skal vende mod Mekka«. En viser hvordan man beder med bevægelser. Man sidder på knæ og bøjer hænderne forover helt ned til gulvet og op igen, – flere gange.

Vi får en snak om bøn. Vi har hver vores religion, men vi har det til fælles, at vi beder.

Jeg fortæller, at for mig er det lige meget, hvordan de holder hænderne, bare vi gør det med respekt. Det er helt tydeligt, at nogen er hjemmevant, andre ikke.

Jeg viser, at Fadervor står bag i Salmebogen. Den beder de kristne og til Mini beder vi den alle sammen.

... Amen.« »Det siger vi også!« udbryder en af de muslimske piger. »eller nej, vi siger amin« – »Amin er helt fint«, siger jeg. »Du må gerne slutte Fadervor med amin!«.

Hjælp mig med
at mig og min
familie bliver ved med
at leve, og at jeg bliver
god i skolen.
Hjælp mig med, at jeg
ikke er bange for spø-
gelser.

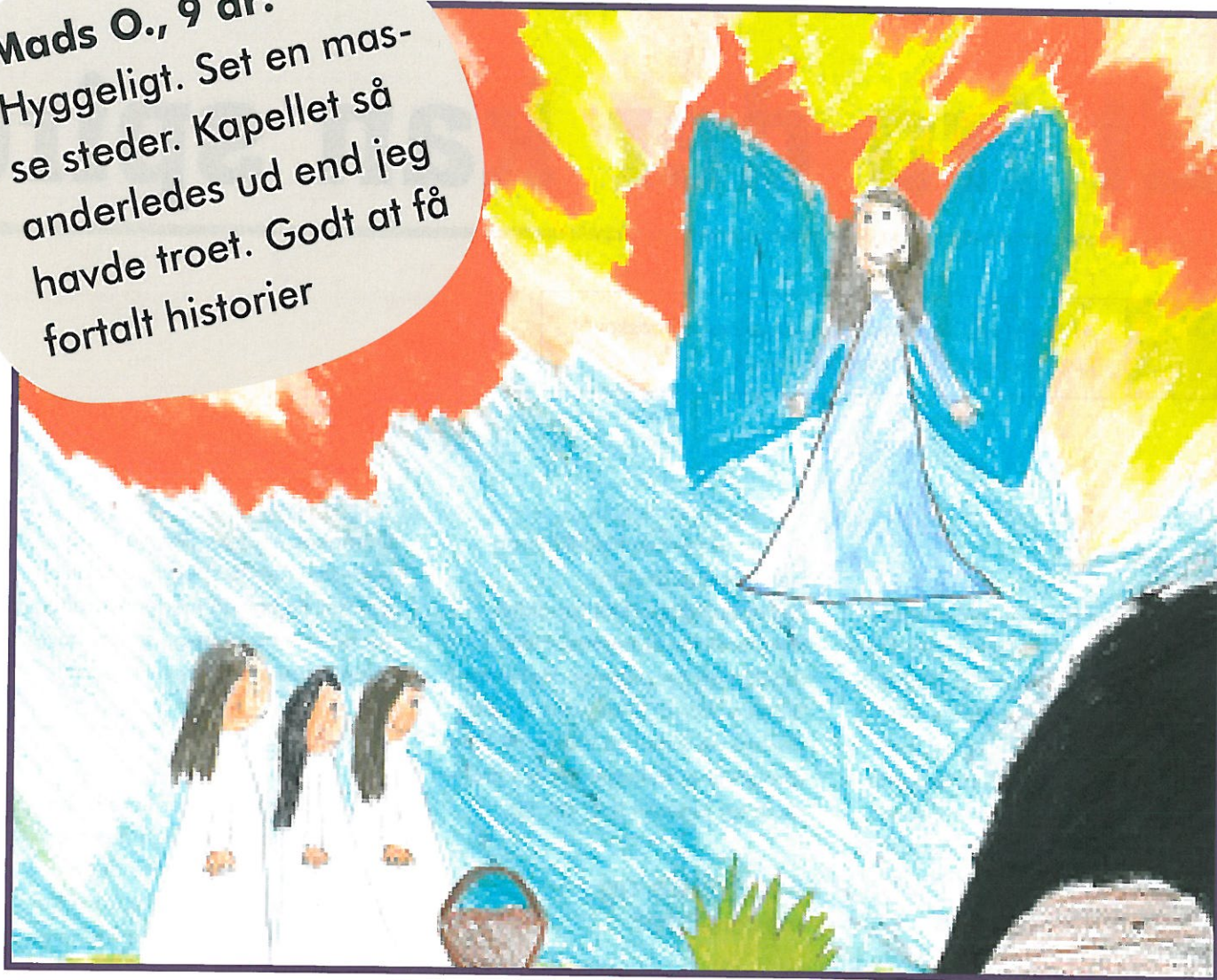
Kære Gud, tak for
min familie.

Står den historie også i vores bog?

Vi er hver gang inde i kirken til en fortælling fra Bibelen.

»Abraham var gammel« begynder jeg, og bliver afbrudt »står den også i vores bog?« spørger et af de muslimske børn. »Jo, den står også i jeres bog. Den beretning har vi

Mads O., 9 år:
Hyggeligt. Set en masse steder. Kapellet så anderledes ud end jeg havde troet. Godt at få fortalt historier

sammen.« Der er en muslimsk mor med denne gang. Hun nikker. Anderledes går det, når vi kommer til jul. »Er den også i vores bog?« – nej, den står kun i Bibelen. I kender godt Jesus, men han er for jer en god mand, men for de kristne er han mere, han er den vigtigste.

Jeg har det fint med, at svare lige fra hofen. For mig gælder det om, at svare umiddelbart på sådan en måde, at alle kan spejle sig i svaret. Ingen skal føle, at det er forgæves, at de går til Mini. Dog mærker jeg en tøven ved det spørgsmål, jeg får hvert år: »Hvor ved du egentlig alt det her fra?«

Hvad er mission?

Mini foregår i kirken. Det er kirken, der arrangerer. Vi begynder ved

skabelsen og slutter med opstandelsen. Mod slutningen er der meget fokus på påskens dage. Vi har en dag kun om skærtorsdag. I kirkerummet er der denne gang dækket op med dug på gulvet og en masse eksotiske frugter og nødder. Der er også oblater og druesaft. De eksotiske frugter kender mange af de børn, der har muslimsk baggrund. De er fremskaffet fra deres oprindelige lande. Nu er de i høj grad på hjemmebane og kender navnene på frugterne og hvordan de smager. Alle nyder at spise det. Men så kommer turen til oblater og druesaft. Jeg siger »Dette er Jesu legeme og blod«. Betyder det så, at de kristne børn nu er på hjemmebane? Nej, for selv om det er de kristnes mindemåltid, så er vi alle gæster ved netop dette bord. Vi har alle lige mange spørgsmål og er kommet ind

i underets verden. Her er der ikke så mange ord tilbage.

For mig gælder det om, at vise respekt for det at tro. De ved, at jeg har den kristne tro. Vi kommer aldrig ind på, hvis tro der er den rigtige. Mange spørgsmål er stillet, men ikke dette.

Afslutning på Mini foregår Palmesøndag til en gudstjeneste. Her kommer det dog frem fra nogle af de muslimske børn, at de ikke må deltage. Dog var der to muslimske med i år. Jeg hentede dem fra deres bolig søndag morgen. Det var dem, der styrede power point billederne med de tegninger om påsken, minikonfirmanderne havde tegnet forinden, og som præsten nu brugte i prædiken.

Et frø der kan spire

Af Doris Vest Steen, sognemedhjælper v. Vodskov kirke, e-mail: smh@vodskovkirke.dk

På gensyn

Alle børnene fra årets juniorkonfirmandhold fylder kirkegangen. Der er helt stille. Lyset vandrer fra hånd til hånd for til sidst at tænde det 1. lys i adventskransen. Jeg og præsten ønsker juniorkonfirmanderne lykke til på deres vej. En vej som godt kunne stoppe til denne afslutningsgudstjeneste, for måske først at blive taget op, når børnene skal konfirmeres.

Heldigvis kan vi sige på gensyn til flere af børnene.

Ugen efter afslutningsgudstjenesten, mødes jeg med en gruppe af børnene for at øve replikker og sange til årets julekrybbespil og senere kan jeg sige på gensyn til de børn, der skal være med i kirkens Helteklub og Heltindeklub – et tilbud for de børn, der har været juniorkonfirmander.

Vodskovs Helte og Heltinder

I Vodskov sogn, hvor jeg arbejder som sognemedhjælper er der tradition for at være juniorkonfirmand. Ca. 2/3 af eleverne i 3. klasse deltager i undervisningen. På mine første juniorkonfirmandhold var der både børn og forældre der spurgte: »Hvad skal vi når juniorkonfirmand er slut?« Med dette i tankerne be-

gyndte ideen om Helteklub og Heltindeklub at spire.

Omdrejningspunktet for aktiviteterne er for drengene: Helte i Bibelen og for pigerne: Heltinder i Bibelen. For at give plads til både drenge og piger og måske få flere drenge til at deltage, mødes drengene og pigerne hver for sig.

Melbolde og vandstafet

Drengene har leget David og kæmper mod Goliath i en kamp med melbolde. De har hørt om Samson og afprøvet om deres kræfter sidder i håret. De har bygget kong Salomons tempel i sne.

Pigerne har hørt om Miriam og været ude at lede efter Moses i kurven. De har hørt hvordan Ruth hjalp sin mor og afprøvet om kvinden ved brønden kan lege vandstafet. De har hørt om Ester og lavet olielamper.

Der bliver snakket om tro og livet generelt, både blandt drenge og piger. Pigerne kan snakke flere timer i træk – og der er mulighed for det, når der kun er piger.

Drengene snakker ikke så længe, men skal nok få spurgt og snakket om det de har på hjerte, hvorefter de skal ud og bevæge sig og have bibelhistorierne ind på kroppen.

En gave

»Øv er det slut?« siger flere af børnene, når sommerferien nærmer sig. Og ja, desværre. For denne gang er det, men jeg tror, at vi har sået nogle frø og giver børnene en gave med videre i livet. Et frø der kan spire, også efter 3. klasse.

efter 3. klasse

Hej alle tidligere juniorkonfirmand piger

Kender du nogle heltinder? Er du en heltinde? Mon der er heltinder i bibelen?

Det skal vi til at finde ud af i vores helt egen heltinde klub – hvor der er forbudt for drenge.

Sammen med mig og en der hedder Birgitte skal I finde ud af en masse om heltinder. Vi skal høre om heltinder, snakke om heltinder, lege heltinder, måske lave heltinder og en masse andre spændende ting.

Den første gang i heltindeklubben bliver mandag den 11. januar kl. 14.00-15.30.
(Vi slutter igen mandag den. 10. maj)

Hvis du vil være med, skal du sende en mail, en sms eller ringe til mig inden den 7. januar.

Heltindehilsener fra Doris

Nikolaj, 9 år: Lært meget mere om kirken. Vi har set et rum, som vi ikke engang vidste fandtes (kælderen)

DU UDDANNES I OG TIL DEN VIRKELIGHED, HVOR DU SKAL ARBEJDE

PROFESSIONSHØJSKOLEN

METROPOL

VIA
UNIVERSITY COLLEGE

**DRØMMER DU OM EN KARRIERE INDEN FOR KIRKELIGT ARBEJDE?
BRÆNDER DU FOR AT UDVIKLE TVÆRKULTURELLE OMRÅDER?
TÆNDER DU PÅ KOMMUNIKATION OG FORMIDLING AF KRISTENDOM OG KULTUR?**

Så er den 4-årige professionsbachelor uddannelse i Kristendom, Kultur og Kommunikation noget for dig!

Du får:

- En **basisuddannelse** med kristendom, filosofi og kulturforståelse. Kommunikation, organisationsteori og ledelse.
- Mulighed for at specialisere dig inden for det område, du brænder for. Det kan være projektarbejde i socialt belastede områder, børne- og ungdomsarbejde i en kirkelig sammenhæng, eller ledelse af frivillige.
- **Balance mellem teori og praksis.** I løbet af uddannelsen er der to praktikforløb, så din teoretiske viden bliver afprøvet i praksis

Efter endt uddannelse er der en bred vifte af karrieremuligheder:

- Sognemedhjælper, børne- og ungdomsmedarbejder eller integrationsmedarbejder.
- Boligsocial medarbejder, kulturformidler eller frivilligheds-koordinator.
- Medarbejder i frivillige organisationer i ind- og udland, kommunikationskonsulent, eller du kan gå efter at blive en af de mange projektmagere, der selv udvikler og fundraiser til det projekt du brænder for.

Uddannelsen udbydes under Professionshøjskolen VIA i Århus og Professionshøjskolen Metropol i København

Professionshøjskolen Metropol

Diakonissestiftelsens Uddannelsescenter
Peter Bangs Vej 1B
2000 Frederiksberg
Tlf: 3838 4122 – 3k@diakonissen.dk

Professionshøjskolen Via University College

Diakonhøjskolen i Århus
Lyseng Allé 15
8270 Højbjerg
Tlf: 8627 4122 – 3k@diakonhojskolen.dk

Uddannelsen kvalificerer også til at læse videre i såvel Danmark som i udlandet